31976L0371

15.4.1976 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 102/1

PRVA DIREKTIVA KOMISIJE
z dne 1. marca 1976
o določitvi metod Skupnosti za vzorčenje pri uradnem nadzoru krme

(76/371/EGS)

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti,

ob upoštevanju Direktive Sveta z dne 20. julija 1970 o uvajanju metod Skupnosti za vzorčenje in analizo pri uradnem nadzoru krme [1], nazadnje spremenjene z Aktom o pristopu [2], zlasti člena 2 Direktive,

ker ta direktiva zahteva, da se uradni nadzor krme opravi z metodami Skupnosti za vzorčenje in analizo zaradi preverjanja izpolnjevanja zahtev, ki jih določajo zakoni in drugi predpisi v zvezi s kakovostjo in sestavo krme;

ker je treba najprej določiti metode vzorčenja pri nadzoru sestave krme in njenih dodatkov ter nadzoru nezaželenih snovi in proizvodov razen ostankov pesticidov in mikroorganizmov, ki jih ta krma lahko vsebuje;

ker so ukrepi, predvideni s to direktivo, v skladu z mnenjem Stalnega odbora za krmo,

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Države članice zahtevajo, da se vzorčenje pri uradnem nadzoru krme v zvezi z določanjem sestavin, dodatkov in nezaželenih snovi in proizvodov razen ostankov pesticidov in mikroorganizmov, izvaja v skladu z metodami, opisanimi v prilogi k tej direktivi.

Člen 2

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 1. januarja 1977. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Člen 3

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, 1. marca 1976

Za Komisijo
P. J. LARDINOIS
Član Komisije

[1] UL L 170, 3.8.1970, str. 2.
[2] UL L 73, 27.3.1972, str. 14.

PRILOGA

METODE VZORČENJA

1. NAMEN IN PODROČJE UPORABE

Vzorci za uradni nadzor kakovosti in sestave krme se jemljejo v skladu s spodaj opisanimi metodami. Tako pridobljeni vzorci se upoštevajo kot reprezentativni vzorci partij.

2. URADNE OSEBE ZA VZORČENJE

Vzorce jemljejo uradne osebe, ki jih za to pooblastijo države članice.

3. DEFINICIJE

Partija: Količina proizvoda, ki predstavlja enoto in, ki ima značilnosti, ki se jemljejo kot enotne.

Posamični (osnovni) vzorec: Količina, ki se vzame iz ene točke partije.

Skupni (zbirni) vzorec: Skupek posamičnih vzorcev, vzetih iz iste partije.

Povprečni vzorec: Reprezentativni del skupnega vzorca, ki ga dobimo iz slednjega s postopkom redukcije.

Končni vzorec: Del povprečnega vzorca ali homogeniziranega skupnega vzorca.

4. OPREMA

4.1 Oprema za vzorčenje mora biti izdelana iz snovi, ki ne more okužiti proizvodov, katerih vzorci se jemljejo. Takšno opremo lahko države članice uradno odobrijo.

4.2 **Priporočena oprema za vzorčenje suhe krme**

4.2.1 *Ročno vzorčenje*

4.2.1.1 Lopatka z ravnim dnom in navpičnimi stranicami.

4.2.1.2 Sonda za vzorčenje z dolgo režo ali razdelki. Dimenzije sonde za vzorčenje morajo ustrezati lastnostim partije (globina posode, velikost vreče itd.) in velikosti delcev krme.

4.2.2 *Mehansko vzorčenje*

Za vzorčenje premikajoče se krme se lahko uporablja potrjena mehanska oprema.

4.2.3 *Razdelilnik*

Oprema, namenjena za delitev vzorca na približno enake dele, se lahko uporablja za jemanje posamičnih vzorcev ter za pripravo povprečnih in končnih vzorcev.

5. KOLIČINSKE ZAHTEVE

5.A **V zvezi z nadzorom snovi ali proizvodov, ki so enakomerno porazdeljeni po krmi**

5.A.1	*Partija*	
	Obseg partije mora biti takšen, da je mogoče vzorčiti vsako od njenih sestavin.	
5.A.2	*Posamični vzorci*	
5.A.2.1	Razsuta krma:	Minimalno število posamičnih vzorcev:
5.A.2.1.1	partije, ki ne presegajo 2,5 metrske tone	sedem
5.A.2.1.2	partije, ki presegajo 2,5 metrske tone	$\sqrt{}$ r20-kratno število ton, ki sestavljajo partijo[†a)], do največ 40 posamičnihijo[†a)], do največ 40 posamičnihvzorcev
5.A.2.2	Pakirana krma:	Minimalno število pakiranj za vzorčenjeEntity dagger inconnueb):
5.A.2.2.1	Pakiranje, ki drži več kakor 1 kg:	
5.A.2.2.1.1	partije od enega do štirih pakiranj	vsa pakiranja
5.A.2.2.1.2	partije od petih do 16 pakiranj	štiri
5.A.2.2.1.3	partije več kakor 16 pakiranj	$\sqrt{}$ število pakiranj, ki sestavljajo partijo[(a)], do največ 20 pakiranj
5.A.2.2.2	Pakiranja, ki ne presegajo 1 kg	štiri
5.A.2.3	Tekoča ali poltekoča krma:	Minimalno število posod za vzorčenje(b):
5.A.2.3.1	Posoda, ki vsebuje več kakor en liter:	
5.A.2.3.1.1	partije od ene do štirih posod	vse posode
5.A.2.3.1.2	partije od petih do 16 posod	štiri
5.A.2.3.1.3	partije z več kakor 16 posod	$\sqrt{}$ število posod, ki sestavljajo partijo[(a)], do največ 20 posod
5.A.2.3.2	Posode, ki ne presegajo enega litra	Štiri
5.A.2.4	Krmni bloki in mineralni	Minimalno število blokov ali lizalnih lizalni kamni kamnov za vzorčenje (b): en blok ali lizalni kamen za partijos 25 enotami, do največ štirih blokov alilizalnih kamnov
5.A.3	*Skupni vzorec*	
	Na partijo se zahteva samo en skupni vzorec. Skupna teža posamičnih vzorcev, ki sestavljajo skupni vzorec, ne more biti manjša od naslednjih količin:	
5.A.3.1	Razsuta krma	4 kg
5.A.3.2	Pakirana krma:	

(a) Kjer je dobljeno število ulomek, se zaokroži navzgor na naslednje celo število.
(b) Za pakiranje ali posodo, katere vsebina ne presega 1 kg ali enega litra, in za bloke ali lizalne kamne, ki posamezno ne tehtajo več kakor 1 kg, naj bo spremenljivi dele vsebina enega originalnega pakiranja ali posode, enega bloka ali ene solnice.

5.A.3.2.1	pakiranje, ki vsebuje več kakor 1 kg	4 kg
5.A.3.2.2	pakiranje, ki ne presega 1 kg	teža vsebine štirih originalnih pakiranj
5.A.3.3	Tekoča ali poltekoča krma:	
5.A.3.3.1	posode, ki vsebujejo več kakor en liter	štirje litri
5.A.3.3.2	posode, ki ne presegajo enega litra	prostornina vsebine štirih originalnih posod
5.A.3.4	Krmni bloki ali mineralni lizalni kamni:	
5.A.3.4.1	teža posameznega več kakor 1 kg	4 kg
5.A.3.4.2	teža posameznega manj kakor 1 kg	teža štirih originalnih blokov ali lizalnih kamnov

5.A.4 *Končni vzorci*

Po redukciji se po potrebi iz skupnega vzorca dobijo končni vzorci. Zahtevana je analiza vsaj enega končnega vzorca. Količina končnega vzorca za analizo ne sme biti manjša od naslednjih vrednosti:

suha krma	500 g
tekoča ali poltekoča krma	500 ml

5.B **V zvezi z nadzorom nezaželenih snovi ali proizvodov, ki so lahko neenakomerno porazdeljeni po krmi, kakršni so aflatoksini, rženi rožički, ricinus, krotalarija v posamičnih krmilih (c)**

5.B.1 *Partija:* glej točko 5.A.1.

5.B.2 *Posamični vzorci*

5.B.2.1 Razsuta krma: glej točko 5.A.2.1.

5.B.2.2	Pakirana krma:	Minimalno število pakiranj za vzorčenje:
5.B.2.2.1	partije od enega do štirih pakiranj	vsa pakiranja
5.B.2.2.2	partije od pet do 16 pakiranj	štiri
5.B.2.2.3	partije več kakor 16 pakiranj	$\sqrt{\text{število pakiranj, ki sestavljajo partijo}^{(a)}}$, do največ 40 pakiranj

5.B.3 *Skupni vzorec*

Število skupnih vzorcev je odvisno od velikosti partije. Najmanjše število skupnih vzorcev na partijo je navedeno spodaj. Skupna teža posamičnih vzorcev, ki sestavljajo skupni vzorec, ne sme biti manjša od 4 kg.

(a) Kjer je dobljeno število ulomek, se zaokroži navzgor na naslednje celo število.
(c) Metode, določene v točki 5.A, se uporabljajo pri pregledu alfatoksinov, rženih rožičkov, ricinusa in krotalarije v popolnih in dopolnilnih krmnih mešanicah.

5.B.3.1 Razsuta krma

Velikost partije v metrskih tonah:	Minimalno število skupnih vzorcev na partijo:
do 1	1
od več kakor 1 do 10	2
od več kakor 10 do 40	3
več kakor 40	4

5.B.3.2

Število pakiranj, ki sestavljajo partijo partijo	Minimalno število skupnih vzorcev na
od 1 do 16	1
od 17 do 200	2
od 201 do 800	3
več kot 800	4

5.B.4 *Končni vzorci*

Po redukciji se iz skupnega vzorca dobijo končni vzorci. Za vsak skupni vzorec se zahteva analiza vsaj enega končnega vzorca. Teža končnega vzorca za analizo ne sme biti manjša od 500 g.

6. NAVODILA ZA JEMANJE, PRIPRAVO IN PAKIRANJE VZORCEV

6.1 **Splošno**

Vzorce je treba vzeti in pripraviti v čim krajšem času in pri tem upoštevati vse potrebne previdnostne ukrepe, s katerimi se zagotovi, da se proizvod ne spremeni ali okuži. Instrumenti ter površine in posode, namenjeni za sprejem vzorcev, morajo biti čisti in suhi.

6.2 **Posamični vzorci**

6.2.A *V zvezi z nadzorom snovi ali proizvodov, ki so enakomerno porazdeljeni po krmi*

Posamični vzorci morajo biti vzeti *naključno iz cele partije* in morajo biti približno enako veliki.

6.2.A.1 Razsuta krma

Partija se razdeli na predpisano število približno enakih namišljenih delov. Število delov, ki ustreza številu posamičnih vzorcev, zahtevanih v skladu s točko 5.A.2, se izbere na slepo in iz vsakega od njih se vzame vsaj en vzorec.

Kjer je primerno, se lahko vzorčenje opravi med premikanjem partije (nakladanje ali razkladanje).

6.2.A.2 Pakirana krma

Po izbiri zahtevanega števila pakiranj za vzorčenje, kakor je določeno v točki 5.A.2, se del vsebine vsakega pakiranja odstrani s sondo ali lopatko. Po potrebi se pakiranja izpraznijo ločeno in šele nato vzamejo vzorci.

6.2.A.3 Homogenizirana ali za homogeniziranje primerna tekoča ali poltekoča krma

Po izbiri zahtevanega števila posod za vzorčenje, kakor je določeno v točki 5.A.2, se vsebina po potrebi homogenizira in iz vsake posode se vzame določena količina.

Posamični vzorci se vzamejo, potem ko so posode izpraznjene.

6.2.A.4 Tekoča ali poltekoča krma, ki ni primerna za homogeniziranje

Po izbiri zahtevanega števila posod za jemanje vzorcev, kakor je določeno v točki 5.A.2, se vzamejo vzorci iz različnih nivojev.

Vzorci se lahko vzamejo tudi, ko se posoda izprazni, vendar je treba prve dele zavreči.

Vsa vzeta količina v nobenem primeru ne sme biti manjša od 10 litrov.

6.2.A.5 Krmni bloki in mineralni lizalni kamni

Po izbiri zahtevanega števila blokov ali lizalnih kamnov za vzorčenje, kakor je določeno v točki 5.A.2, se vzame del vsakega bloka ali lizalnega kamna.

6.2.B *V zvezi z nadzorom nezaželenih snovi ali proizvodov, za katere obstaja verjetnost, da bodo neenakomerno porazdeljeni po krmi, kakor so alfatoksini, rženi rožički, ricinus in krotalarija v posamičnih krmilih*

Partija se razdeli na določeno število približno enakih namišljenih delov, *ki ustrezajo številu skupnih vzorcev, predpisanih v točki 5.B.3*. Če je ta številka višja od ena, se skupno število posamičnih vzorcev, iz točke 5.B.2, približno enakomerno razdeli po različnih delih. Nato se vzamejo vzorci približno enake velikosti (d) , ki morajo biti takšni, da skupna količina v vzorcih iz posameznih delov ni manjša od najmanj 4 kg, kolikor se zahteva za vsak skupni vzorec. *Posamični vzorci, vzeti iz različnih delov, naj se ne združijo v skupni vzorec*.

6.3 **Priprava skupnih vzorcev**

6.3.A *V zvezi z nadzorom snovi ali proizvodov, ki so enakomerno porazdeljeni po krmi*

Posamični vzorci se zmešajo, tako da sestavljajo enoten skupni vzorec.

6.3.B *V zvezi z nadzorom nezaželenih snovi ali proizvodov, za katere obstaja verjetnost, da bodo neenakomerno porazdeljeni po krmi, kakor so alfatoksini, rženi rožički, ricinus in krotalarija v posamičnih krmilih*

Posamični vzorci iz vsakega dela partije se zmešajo in sestavi se toliko skupnih vzorcev, kolikor je določeno v točki 5.B.3, *pri čemer je treba zagotoviti, da se zabeleži izvor vsakega skupnega vzorca*.

6.4 **Priprava končnih vzorcev**

Material v vsakem skupnem vzorcu se skrbno zmeša, da nastane homogenizirani vzorec (e). Po potrebi se skupni vzorec najprej reducira na najmanj 2 kg ali 2 litra (povprečni vzorec), in sicer z uporabo mehanskega razdelilnika ali razdelitvijo na četrtine.

Nato naj se pripravijo vsaj trije končni vzorci, ki so približno enako veliki in ustrezajo količinskim zahtevam iz točke 5.A.4 ali 5.B.4. Vsak vzorec se shrani v ustrezno posodo. Sprejeti je treba vse potrebne previdnostne ukrepe, da se med prevozom ali shranjevanjem prepreči kakršna koli sprememba v sestavi vzorca, okužba ali mešanje.

(d) Pri pakirani krmi se del vsebine pakiranj, namenjenih za vzorčenje, odstrani s sondo ali lopatko, potem ko se pakiranja po potrebi ločeno izpraznijo.

(e) Vse morebitne grudice se razbijejo (po potrebi se vzamejo iz vzorca in nato vrnejo vanj) v vsakem skupnem vzorcu posebej.

6.5 **Pakiranje končnih vzorcev**

Posode se zapečatijo in označijo z etiketami (celotna etiketa mora biti vključena v pečat) tako, da jih ni mogoče odpreti, ne da bi pri tem poškodovali pečat.

7. BELEŽENJE VZORČENJA

Vsa vzorčenja je treba evidentirati, tako da je mogoče vsako partijo nedvoumno prepoznati.

8. CILJNI KRAJ VZORCEV

Za vsak skupni vzorec se najmanj en končni vzorec v čim krajšem času skupaj z vsemi podatki, ki jih potrebuje analitik, pošlje v pooblaščeni laboratorij za analizo.